

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

13. Vos estis sal terræ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

13. Vos estis sal terræ.

CORRVM P̄IT hunc locum Calvinius
hoc modo. *Quod proprium (inquit) est do-*
cētrinæ, ad personas transfertur, quibus commissa
est eius administratio. Moxq; impotenter in Catho-
licos inuehitur, qui ad Ecclesiæ Episcopos
ista accōmodant. Cæterum ad personas ipsas A-
postolorum & successorum eorum Christus lo-
quitur. Ipsos esse ait sal terræ: ipsos ait infatuari
posse & nihil vltra valere, sed cōculcari, etc. Do-
ctrina ipsa veritatis infatuari non potest, sicut ni-
hil vltra valeat. Quantumcumque enim à falsis
magistris contaminetur, eius tamen puritas illi-
bata manet: nec nostrum affirmare vel negare
aliquid ponit in re. *Euangelium est virtus ad salutem*
omni credeti, vtcūque hæretici conuertant & peruer-
tāt illud. Verum quidē est, Apostolos & eorū suc-
cessores non nisi ratione veræ doctrinæ quam do-
cent, salēm esse terræ: ipsi tamen sunt qui docēndo
terram saliunt. j. qui vel putrida hominum corda
sapore veræ fidei condīunt & vitæ restituunt, vel
sanas iam hominum voluntates puritate doctri-
næ conseruant. Doctrina sine doctoribus muta
litera est, & materia informis, nec saliendi ullam
vīm habet. Sicut Rex hoc differt à tyranno, quod
non nisi secundum leges & æquitatem regnum
administrat, Reges tamē ipsi non leges, Rēpub.
regere, administrare, in officio continere, propriè
dicuntur; sic verus pastor à lupo in hoc differt,
quod non nisi veram & sanam doctrinam admi-
nistrat, Pastores tamen ipsi (non eorum doctrina)
pascere dicuntur, & propriè pascunt, ideoque *sal*
terre sunt. Hæretici à personis ad doctrinam con-
fugiunt,

Rom. 1.
Gal. 1.

Pastores
sunt sal
terre.

fugiunt, ut ouiculas Christi à Pastoribus abdu- Corrup-
ctas sub specie veræ doctrinæ lupis committant, telæ Cal-
vel ut seipso pro lupis gerant, & abducant discipu- uinianæ
los post se. scopus. Acto. 20.

17. Non veni legem soluere, sed adimplere.

PRUDIGIOSA est hoc loco Caluinii corruptio. Summā verborum Christi hoc esse vult. *Hic (inquit) de doctrina agitur, non de vita. Nam quoad doctrinam nulla nobis in Christi aduentu fugienda est legis abrogatio. Rursum. Sensus clarus est, reiectum iri tanquam postremos hominum, qui legis doctrinam vel in una syllaba contemptibilem reddunt. Hæc ille.* Christus igitur in sensu Caluinii legem nō soluit, sed adimplet, quia eius doctrinam non tollit, sed statuit & confirmat. *vnde iterum addit. Christus in Ecclesiâ suâ admittendos negat doctores, nisi qui fidei erunt legis interpres, & integrum eius doctrinam afferere studebunt. Hæc ille. Obedientia legis & exequutionem à Christo hoc loco doceri nō admittit Caluinus, sed tantummodo ut promulgato Euangeliō lex quoque mandatorum doceatur quidem & fideli- ter explicetur, opere tamen aut à nullo impleatur, quia à nullo impleri potest, aut non necessariò impleri debeat. Nam propterea libertatē non implendi legem, quā Caluinus sibi arrogat, cum his Christi verbis non pugnare, hoc ipso in loco Caluinus ait. Quod (inquit) abrogata maledictione legis seruitus quoque eius est sublata, & parta fidelibus libertas, nihil inde legis doctrinæ decedit. Hæc ille, libertatē statuens non qua lex liberè & ex dilectione impleatur, quæ est vera fidelium libertas; sed qua ad legis exequutionem fideles nō obligétur. Quam etiam ob causam, illa Christi verba, Non præteriabit*

D

bit